

W uzasadnieniu skargi skarżące podnoszą sześć zarzutów.

Po pierwsze skarżące podnoszą brak zastosowania art. 81 ust. 1 WE, ponieważ zarzucane przez Komisję porozumienia nie naruszają zakazu karteli. Twierdzą one w tym względzie w szczególności, że chodzi o dopuszczalne uzgodnienia dodatkowe w przedmiocie utworzenia wspólnego przedsiębiorstwa MEGAL.

Po drugie skarżące podnoszą posiłkowo, że Komisja niezgodnie z prawem obliczyła czas trwania naruszenia. Twierdzą one w tym względzie, że zarzucane porozumienia zostały zakończone już wkrótce po rozpoczęciu liberalizacji, a w każdym razie wraz z formalnym porozumieniem uchylającym z dnia 13 sierpnia 2004 r.

Po trzecie skarżące zarzucają dyskryminację względem podmiotów, których dotyczą równoległe decyzje Komisji z dnia 26 października 2004 r. w sprawach GDF/ENI i GDF/Enel. Podnoszą one w tym kontekście, że w tych sprawach Komisja zrezygnowała z nałożenia grzywnien, wskazując na dopiero co przeprowadzoną liberalizację, a ponadto że powinna to była uczynić również w niniejszym przypadku, ponieważ przypadki te są we wszystkich parametrach porównywalne lub identyczne.

Po czwarte skarżące podnoszą, że rzekome uzgodnienia z 1975 r. są już przedawnione, ponieważ zakończone zostały więcej niż pięć laty przed kontrolami Komisji.

Po piąte skarżące zarzucają błędne obliczenie grzywny.

Ponadto podnoszą one, że Komisja naruszyła zasady odpowiedzialności za naruszenia konkurencji, ponieważ E.ON AG nie może być pociągany do odpowiedzialności za rzekome naruszenia popełnione przez E.ON Ruhrgas AG ani bezpośrednio, ani pośrednio.

Skarga wniesiona w dniu 16 września 2009 r. — Centraal bureau voor de statistiek przeciwko Komisji

(Sprawa T-361/09)

(2009/C 282/98)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Strona skarżąca: Centraal bureau voor de statistiek (Den Haag, Niderlandy) (przedstawiciel: R. van den Tweel, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 7 lipca 2009 r. ESTAT/E-1/ME/jkl/eb D(2009) 10188 dotyczącej ostatecznej zapłaty wkładu do wydatków powstałych w związku z badaniem struktury 2005 w wysokości 546 818,77 Eur;

— ewentualnie, zobowiązanie Komisji do dodatkowej zapłaty kwoty 38 295,55 Eur wraz z odsetkami liczonymi od 45 dnia po wydaniu decyzji z dnia 7 lipca 2009 r. do dnia rzeczywistej zapłaty;

— w każdym razie obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zdaniem strony skarżącej zaskarżona decyzja nie jest zgodna ani z rozporządzeniem Rady (EWG) nr 571/88 z dnia 29 lutego 1988 r. w sprawie organizacji badań statystycznych Wspólnoty dotyczących struktury gospodarstw rolnych w latach 1988-1997 (Dz.U. L 56, s. 1) w zmienionym brzmieniu, ani z porozumieniem zawartym pomiędzy stroną skarżącą a Komisją w przedmiocie wkładu Wspólnot do wydatków związanych z badaniem struktury 2005 w Niderlandach (nr porozumienia 62102.2005.001-2005.055), ani z zasadami pewności prawa i ochrony uzasadnionych oczekiwań oraz obowiązkiem uzasadnienia. W każdym razie w decyzji nieprawidłowo ustalono wkład przysługujący stronie skarżącej.

W ramach zarzutu pierwszego strona skarżąca podnosi, że Komisja bezprawnie nie udzieliła jej wkładu w rozumieniu art. 14 ust. 1 rozporządzenia nr 571/88, a zamiast tego zwróciła się do niej o podanie dokładnych danych w przedmiocie powstałych wydatków, a nie tylko w przedmiocie liczby gospodarstw rolnych objętych badaniem. Ponieważ art. 14 rozporządzenia wyraźnie przewiduje stałą kwotę maksymalną w wysokości 700 000 Eur za każde gospodarstwo rolne objęte badaniem, odmienna wykładnia jest ponadto niezgodna z zasadą ochrony uzasadnionych oczekiwań i zasadą pewności prawa.

W ramach drugiego zarzutu strona skarżąca wskazuje, że art. II.14.3 porozumienia pomiędzy nią a Komisją nie ma zastosowania do wydatków zafakturowanych przez Ministerie van landbouw (ministerstwo rolnictwa). Komisja bezprawnie nie w pełni uwzględniła te rachunki jako rzeczywiste powstałe wydatki objęte prawem wsparcia. W każdym razie brak jest odpowiedniego uzasadnienia decyzji Komisji.

Wreszcie, strona skarżąca podnosi pomocniczo, że wydatki objęte prawem wsparcia — w przypadku gdyby art. II.14.3 porozumienia jednak miał zastosowanie — zostały obliczone nieprawidłowo lub w sposób niezrozumiały bez dokładnego

uzasadnienia, ponieważ Komisja bezprawnie ujęła pośrednio produktywność godzin w obliczeniu podlegającej zastosowaniu stawki godzinowej. Argumentacja Komisji w zaskarżonej decyzji nie została przedstawiona w sposób dokładny i jednoznaczny. Wobec powyższego, decyzja została w każdym razie wydana z naruszeniem obowiązku uzasadnienia.

**Odwołanie od wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej
wydanego w dniu 7 lipca 2009 r. w sprawie F-39/08
Lebedef przeciwko Komisji, wniesione w dniu 21
września 2009 r. przez Giorgia Lebedefa**

(Sprawa T-364/09 P)

(2009/C 282/99)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Giorgio Lebedef (Senningerberg, Luksemburg) (przedstawiciel: F. Frabetti, avocat)

Druga strona postępowania: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania wnoszącego odwołanie

- Uchylenie wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej wydanego w dniu 7 lipca 2009 r. w sprawie F-39/08 Giorgio LEBEDEF, zamieszkały 4, Neie Wee, L-1670, Senningerberg, Luksemburg, urzędnik Komisji Europejskiej, wspierany i reprezentowany przez adwokata Frédéric FRABETTI'ego, 5, rue Jean Bertels, L-1230 Luksemburg, z adresem do doręczeń w Luksemburgu, przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich, reprezentowanej przez swoich pełnomocników, z adresem do doręczeń w Luksemburgu, mającego za przedmiot żądanie stwierdzenia nieważności decyzji z dnia 29 maja 2007 r., 20 czerwca 2007 r., 28 czerwca 2008 r., 6 lipca 2007 r., jak również dwóch decyzji z dnia 26 lipca 2007 r. oraz decyzji z dnia 2 sierpnia 2007 r. dotyczących pomniejszenia o 32 dni prawa do urlopu skarżącego za 2007 r.;
- Uwzględnienie żądań wnoszącego odwołanie podniesionych w pierwszej instancji;
- Ewentualnie, przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia Sądowi do spraw Służby Publicznej;
- Orzeczenia w przedmiocie kosztów i obciążenie nimi Komisji.

Zarzuty i główne argumenty

W ramach niniejszego odwołania wnoszący odwołanie wnosi o uchylenie wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej (SSP) wydanego w dniu 7 lipca 2009 r. w sprawie F-39/08 Lebedef przeciwko Komisji, oddalającego skargę, w której skarżący wniósł o stwierdzenie nieważności szeregu decyzji dotyczących pomniejszenia o 32 dni jego prawa do urlopu za 2007 r.

W uzasadnieniu odwołania wnoszący odwołanie podnosi dziewięć zarzutów dotyczących:

- naruszenia m.in. art. 1 akapit szósty załącznika II do regulaminu pracowniczego urzędników Wspólnot Europejskich dotyczącego składu oraz działania Komitetu Pracowniczego, jak również art. 1 ust. 2 porozumienia ramowego dotyczącego stosunków pomiędzy Komisją a organizacjami związkowymi i zawodowymi;
- wykładni i błędnego zastosowania koncepcji „swobodnego zrzeszania się” opartej na art. 24 b regulaminu;
- naruszenia dotyczącego „pracy w niepełnym wymiarze godzin ze względów zdrowotnych” pkt III.c decyzji Komisji z dnia 28 kwietnia 2004 r. w sprawie ustanowienia przepisów wykonawczych w dziedzinie nieobecności z powodu choroby lub wypadku i w szczególności punktu stanowiącego, że „ewentualnie wzięte dni urlopu należy odnotowywać jako całe” [tłumaczenie nieoficjalne];
- błędnej oceny stanu zdrowia wnoszącego odwołanie;
- wykładni i błędnego zastosowania pojęć „udział w reprezentacji personelu”, „oddelegowanie do pełnienia misji związkowych” i „misja związkowa”;
- przeinaczenia i wypaczenia okoliczności stanu faktycznego i stwierdzeń wnoszącego odwołanie oraz nieścisłości materialnej stwierdzeń SSP dotyczących rejestracji „nieusprawiedliwionych nieobecności” w SysPer2;
- naruszenia prawa przez SSP w ramach wykładni pojęcia „nieobecności” tak jak jest ono definiowane w art. 57, 59 i 60 regulaminu;
- naruszenia prawa przez SSP dotyczącego zastosowania art. 60 regulaminu; oraz
- braku uzasadnienia jeżeli chodzi o ocenę przez SSP ośmiu ww. zarzutów.